

Warszawa, 18.11.2015 r.

Sąd Rejonowy w Piasecznie

II Wydział Karny

sygn. akt II Kp 449/15

(1 Ds. 567/15/VI)

Zażalenie

na postanowienie Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 26.10.2015 r.

w sprawie sygn. akt II Kp 449/15 o pozostawieniu zażalenia bez rozpoznania

Fundacja dla Zwierząt „Argos”, organizacja społeczna, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, pokrzywdzony w sprawie 1 Ds. 567/15/VI (Prokuratura Rejonowa w Piasecznie), składa zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 26.10.2015 r. w sprawie sygn. akt II Kp 449/15 o pozostawieniu bez rozpoznania zażalenia z dnia 17.06.2015 r. wniesionego przez Fundację na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Piasecznie o umorzeniu śledztwa.

Uzasadnienie

Postanowienie o pozostawieniu zażalenia bez rozpoznania opiera się na ustaleniu, że skarżący nie jest stroną w niniejszym postępowaniu, bo nie przysługuje mu status pokrzywdzonego. Jednak ustalając to, Sąd pominął przepis art. 39 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (zwanej dalej: u.o.z.), przewidujący wykonywanie praw pokrzywdzonego przez organizacje o statutowym celu ochrony zwierząt, w sprawach o przestępstwa znęcania się nad zwierzętami.

Zawiadomienie o przestępstwie dotyczyło znęcania się nad zwierzętami (porzucenie) i wskazywało na art. 35 u.o.z. Skarżone postanowienie Prokuratora dotyczyło części sprawy opisanej w zawiadomieniu, zakwalifikowanej przez prowadzącego postępowanie przygotowawcze jako czyn z art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 35 ust 1a u.o.z. Konsekwentnie, Prokurator uznawał Fundację dla Zwierząt „Argos” za pokrzywdzonego i pouczył ją o prawie wniesienia zażalenia do sądu.

Zgodnie z art. 49 k.p.k. pokrzywdzonym jest osoba fizyczna lub prawna, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone przez przestępstwo. Uwadze Sądu umknęło, iż zarówno zawiadomienie skierowane przez Fundację, jak i kierunek postępowania przygotowawczego przyjęty przez Prokuratora, dotyczyły wprost znęcania się nad zwierzętami, a więc czynów bezpośrednio naruszających prawa zwierząt. Jako że one same, z przyczyn oczywistych, bronić się nie mogą, przepis art. 39 u.o.z. przewiduje że prawa pokrzywdzonego wykonuje w takiej sytuacji, organizacja społeczna, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, jaką niewątpliwie jest skarżąca Fundacja. Podkreślić należy, iż w świetle art. 39 u.o.z. każde bezpośrednie naruszenie prawa ochrony zwierząt, jest jednocześnie bezpośrednim naruszeniem dóbr Fundacji.

Umarzając postępowanie, Prokurator stwierdził brak znamion przestępstwa z art. 231 k.k., jak też z art. 35 u.o.z.. W zażaleniu do Sądu, pokrzywdzony zarzuca stanowisku Prokuratora, że nie dostrzegł znamion przestępstwa przeciw ochronie zwierząt, bo błędnie zinterpretował przepisy prawa materialnego.

W skarżonym postanowieniu Sąd nie poddał kontroli tego zarzutu, natomiast dokonał – jak należy wnosić – zmiany kwalifikacji przyjętej przez Prokuratora, usuwając kwalifikację czynu jako wymierzonego przeciw ochronie zwierząt i w ten sposób eliminując z postępowania samego pokrzywdzonego, a nie podnoszone przez niego argumenty.